

[Hagen Hagensen]

måske nok kan være nuancer af den ene eller den anden art.

Det er egentlig karakteristisk, at langt de fleste af dem, der begår lovovertrædelser og bliver straffet derfor, er under 25 år gamle, og at det vist i øjeblikket er således, at de 17-årige i gennemsnit står øverst på listen over dem, der har overtrådt lovene. Det er bekymrende, og jeg skal for resten her indskyde en enkelt ting. I vores m/k-tider må man vel sige, at det er egentlig ejendommeligt, at det stort set kun er drenge eller unge mænd, der bliver straffet eller har begået lovovertrædelser, et forhold, jeg senere skal gøre en enkelt bemærkning om.

Det er bekymrende for os, at det er sådan, som jeg lige har beskrevet, at det er vore unge, der begår de fleste lovovertrædelser og også desværre må finde sig i at blive straffet eller få andre sanktioner derfor.

Hvad kan vi gøre for at forebygge, for det er jo det, det drejer sig om? Det har været nævnt, og jeg kan vist ikke føje meget mere til herom, end at det skal begynde i hjemmene og i skolerne. Det er afgørende for, hvorledes man kommer ind på den tilværelse, man skal have, hvor man skal kende forskel på dit og mit, hvor man skal have ansvar, og hvor man skal have pligt, de to ting egentlig forud for at have ret. Det sker vist undertiden på en anden måde, og jeg kan da ikke lade være med at tage et citat fra en af morgenaviserne, hvori der står, at lærerne nu vil have strejkeret. Ja men hvis de vil have det, hvad lærer de unge så af det? Hvad er det dog for noget, vi har med at gøre? Det må da være først og fremmest skolerne, der skal være med til at hjælpe hjemmene i forbindelse med børnene og deres opdragelse. Hvad skal opdragelsen gå ud på? Den skal gå ud på at fremme den enkeltes personlighed fremfor at få dem til at virke i flokke. Kender vi ikke alle sammen fra dengang vi var børn og måske også senere hen: du tør jo ikke, du er et pjok, og hvad det nu mere hedder. Men så snart man var flere om det, var der næsten ikke grænser for, hvad man turde gøre.

Her vil jeg godt komme tilbage til m/k-betragtningen, for som bekendt står der i denne verden kvinder bag alt, og jeg tror egentlig også, der i meget stort omfang står piger bag ved den kriminalitet, der begås af unge, desværre. De er ikke med selv, men de

er med på en eller anden måde, og dette er en opfordring fra mig til alle Danmarks unge piger om at hjælpe med til ikke at opfordre drengene til at komme ind i den bane, de måske fejlagtigt kommer ind på, også under anvendelse af alkohol, og måske også – det er ikke nævnt her i dag endnu – under anvendelse af stoffer af den ene eller den anden art.

Jeg tror, det må være således, at hjem og skole må støttes af andre. De kan ikke klare opgaven alene. Her er det vel meget et spørgsmål – og det skal jeg ikke gøre meget mere ud af – om hele problemstillingen omkring de miljøer, vi har, hvor der i høj grad for mig at se må sættes ind. Der har været nævnt boliger, men der må også sættes kraftigt ind for at fremme steder at være i den lange fritid, som de fleste af os jo har, også børnene. Det er problemet om at skaffe dem muligheder for udfoldelse af den ene eller den anden art. Idræt er en god ting, og der kunne vel også være tale om, at man kunne sørge for, at der var bogudlån flere steder, end der er nu. Der kunne være tale om at kunne mødes her og dér og tale om en hel række ting, som sikkert ville afholde en del fra at hænge på gadehjørnerne og komme ind i det, som ofte desværre fører videre end til det gode at være sammen.

Det er for øvrigt en ting, der er karakteristisk, at man taler om, at ungdomsledigheden er med til at øge kriminaliteten. Jeg ved ikke, hvor meget der er undersøgt derom. Det bør man nok gøre i nogen grad, for forholdet er jo det, at når arbejdsledigheden er størst, falder kriminaliteten i øvrigt for ældre persons vedkommende, ikke mindst inden for berigelsesområdet. Derfor kunne der være grund til at undersøge, om det ligger på en anden måde hos ungdommen, og så prøve at sætte ind for at finde ud af, hvad nu årsagen kan være til det.

Jeg vil også gerne sige et par ord om det kriminalpræventive råd og alt det, der kan gøres derigennem. Jeg tror, det ville være væsentligt, om det kom endnu mere frem og i højere grad kom med ud i skolerne og i ungdomsvirket, og hvor der i øvrigt kan være tale om, at man søger at lave forebyggende arbejde.

En helt anden ting er, at det vil være meget væsentligt, at opklaringsprocenten med hensyn til begåede lovovertrædelser kommer